

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

21. Quinta ex vocatione secundum propositum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

CAPVT XXI.

Quinta, ex vocatione secundum propositum.

Nec dissimile argumentum ex vocatione secundum propositum, de quo frequens ex Apostolo in Augustini scriptis mentio est, trahi potest. Docet enim sapientissime Augustinus solos predestinatos vocari secundum propositum, & ita secundum illud vocari, ut nemo ad illam pertineat vocationem, nisi vel parvulus cum baptismo moriatur, vel adultus credat, diligat, perseveret; reliquos omnes sive sequantur vocationem, sive negligant vocationem, non secundum propositum vocatos esse. Ergo necesse est illud propositum, esse aliquid reciprocum cum predestinatione & electione, non qualibet sed illa, ex qua tanquam ex causa possit illa vocatio & omnes effectus quos supponit, ad perseverantiam usque, fluere. Quod si ita est, profecto propositum istud non potest esse aliud, nisi electionis ad gloriam, ex quo vocentur predestinati, & alij non vocentur. Nam ex illo solo illa diversitas effectuum istorum omnium nasci potest. Ergo istud propositum precedit in predestinatis previsionem meritum utpote, ex qua ipsa voluntas dandi merita proficisci debet. Primum istud pronuntiatum, quod solis electis vocatio secundum propositum conveniat, veritas est in scriptis Sancti Præsulis exploratissima, & sexcentis testimoniis astruit potest. Nos paucis contenti erimus. Quid enim evidentius illo ex libro de correctione & gratia? Quoniam secundum propositum vocati sunt, profecto electi sunt per electionem ut dictum est gratia, hoc est gratia &c. Ex istis nihil peris, quia omnes electi sunt, electi sunt autem quia secundum propositum vocati sunt, propositum autem non hominum sed Dei. Et mox: Cum ergo ad istos quos autem predestinavit, illos & vocavit secundum propositum vocatos debemus agnoscere, quoniam iam inde cepit dicere, omnia cooperantur in bonum, his qui secundum propositum vocati, ac deinde subiunxit, quoniam quos ante presciuit & predestinavit &c. quos autem predestinavit illos & vocavit. Eos itaque vult intelligi quos secundum propositum vocavit, ne putentur in eis esse alij qui vocati, non electi. Quid illo testimonio ex libris contra Iulianum luculentius? Deus omnia cooperatur in bonum, sed hic qui secundum propositum vocati sunt. Non enim omnes qui vocati sunt, secundum propositum vocati sunt. Multi enim vocati, pauci vero electi. Qui vero electi, hi secundum propositum vocati &c. denique & hic cum dixisset, omnia cooperantur in bonum, hic qui secundum propositum vocati sunt, continuo subiicit: quoniam quos ante presciuit & predestinavit &c. quos autem predestinavit illos & vocavit &c. Hi sunt secundum propositum vocati. Ipsi ergo electi, & hoc ante mundi constitutionem. Huiusmodi testimonio Augustinus plenus, ut ex infra dicendis plenius apparebit. Nam ut etiam supra ex ipso diximus, hoc propositum ad prescientiam & predestinationem Dei

A pertinet. Et secundum Augustinum & Apostolum, non minus dicimus predestinati secundum propositum Dei, quam vocati. Ergo necesse est ut propositum electionis, non solum gratiam, fidem, opera, perseverantiam, sed etiam ipsam gloriam respiciat, sine cuius ademptione nemo electus aut predestinatus dici potest. Nec tamen propositum illud quolibet modo fidem, opera & ipsam finalem perseverantiam, & gloriam respicit, quasi videret jam in provisione precedentia, & alio ex fonte data sed sic ut ipsum sit principium ex quo emanant & vocatio ista tantę efficacitę, & cuncti effectus istius vocationis. Quod de singulis non est difficile perspicuis documentis patefacere. De fide res certa est: Vocat enim Deus predestinatos multos filios suos, ut eos faciat membra predestinati unici filij sui; non ea vocatione qua vocati sunt qui nesciverunt venire ad nuptias, sed ut paulo post addit, vocatione secundum propositum, de qua dicendum non ex operibus sed ex vocante; non quęcumque vocatione, sed qua vocatione sic credens. Et inferius eandem vocationem vocat ex Apostolo, sine penitentię, hoc est stabilem & immutabilem, quia id profertur agit & peragitur per credentem. Et inferius: Deus igitur operatur in cordibus hominum vocatione illa secundum propositum suum, de qua muleum locuti sumus, ut non inante audiant Evangelium, sed eo audito convertantur & credant. De ceteris omnibus ipsaque perseverantia, res non minus ex Augustino luculente patet, ut in libro de correctione & gratia cum vocatos secundum propositum praemisisset: Ex illis, inquit, nullus perit, quia omnes electi sunt, electi sunt autem quia secundum propositum vocati. Nam ut vobis dicit, hoc est ipsum propositum quo Deus quos presciuit & predestinavit, elegit ante constitutionem mundi. Et in eodem libro inferius: Sed quia dicit non de seipso fidere, etiam hoc ei proficit in bonum, faciente illo qui diligentibus Deum omnia cooperatur in bonum, quia secundum propositum vocatus erat ut nemo eam possit eripere de manu Christi, cui datus erat. Vbi aperitissime propositi efficacitę tanquam propositi omnipotentis Dei, statuitur causa, cur nemo possit eum eripere de manu Christi. Et adhuc inferius, si enim secundum propositum vocatus est iste procat, dubio illi etiam quod curripitur, Deus cooperatur in bonum. Et libro de dono perseverantię: Unde factis dilucide ostenditur & inchoandi & usque in finem perseverantę gratiam Dei non secundum merita nostra dari, sed donari secundum ipsius secretissimam eandemque iustissimam, beneficentissimam, sapientissimam voluntatem. Et explicans quęnam sit illa voluntas: Quoniam, inquit, quos predestinavit, ipsos & vocavit vocatione illa de qua dictum est sine penitentię sunt donata & vocatio Dei: ad quam vocationem pertinere nullus est homo ab hominibus certa

la ex pos.
quarundam
propos. ex
Epi. ad
Rom.
Epi. t.
Lib. de do.
1. c. 9.

lib. c. 7 p

lib. de cor.
& gratia.

lib. de cor.
& gratia
c. 7.

lib. 2. ad
Rom. sc. ult.

lib. c. 9.

lib. c. 9.

lib. 2. ad
Rom. c. 9.

lib. c. 13.

lib. c. 13.

asserere dicendus, nisi cum de hoc saeculo exierit. Vocationem autem sine penitentia profus eadem esse cum vocatione secundum propositum, libro de praedestinatione factorum, & in Epistola quinquagesima nona ex professo docet: Quos praedestinavit, inquit, illos & vocavit. Haec vocatio est secundum propositum, haec est sine penitentia. Iuxta haec igitur consequenter in libro de praedestinatione sanctorum, vocat hoc propositum, eius qui universa operatur, & propositum secundum quod praedestinati sumus, ut significaret Deum universa per hoc propositum in electis operari, usque adeo, inquit, ut in nobis operetur & velle; itemque hoc ut simus sancti & immaculati. Unde subiungit: Ex hoc proposito eius est illa electio- rum propria vocatio, quibus omnia cooperatur in bonum, quia secundum propositum sunt sancti. Ex qua phrasi ex proposito Dei, vides istam praepositionem (secundum) cum dicitur vocatio secundum propositum Dei, significare non tam conformitatem cum proposito, qua habitudinem principii & efficientis causa.

Lib. de praedest. sanct. c. 16. & 17. Epist. 59.

Lib. de praedest. sanct. c. 18.

Ibid. c. 3. & lib. 1. rursus.

Lib. de cor. & gra. c. 8.

Lib. de praedest. sanct. c. 37.

Epist. 59.

quam ob causam eam vocationem vocat alibi, quae per Dei propositum fit, quae tantum est electorum. Sed quid mirum quod istud propositum sit principium & causa omnis bonae voluntatis, conversionis, fidei, perseverantiae, & gloriae, cum ut saepius iam ex Augustino diximus, sit ipsum propositum praedestinationis Dei, & consequenter ipsa electio ad regnum Dei, quae est, ut etiam diximus, ipsa praedestitatio Dei? Nam praedestinationem ad regnum, quam maxime sub praedestinationis definitione comprehendere, late alibi demonstravimus. Cui ergo praedestatio sit causa fidei, iustitiae, charitatis, perseverantiae, imo & mortis aeternae, quia omnia ista sunt dona Dei, Augustino etiam dicente de tali morte: Neque enim non donat hoc Deus quibus voluerit, in cuius potestate est, quamdiu quisque in hac vita maneat. Quae proinde se filiis suis daturum esse praescivit, & proinde praedestinavit, necesse est ut etiam ipsum propositum vocantis Dei sit omnium istorum origo & fons, ipsaque vocatio secundum propositum, sit praedestinationis adimpletio, iuxta illud Augustini: Electi sunt itaque ante mundi constitutionem ea praedestimatione, in qua Deus sua futura facta praescivit: electi sunt autem de mundo ea vocatione quae Deus id quod praedestinavit implevit. Quos enim praedestinavit ipsos & vocavit, illa scilicet vocatione secundum propositum. Non ergo alios sed quos praedestinavit & vocavit, nec alios sed quos ita vocavit ipsos & iustificavit, nec alios sed quos praedestinavit, vocavit, iustificavit, ipsos & glorificavit, illo utique sine qui non habet finem. Itaque praedestinationem, & vocationem secundum propositum & sine penitentia, non semel permiscet atque confundit, & ad universos effectus, quos Deus in electis per gratiam operatur pertinere contendit, ut in Epistola quinquagesima nona: Sine penitentia sunt dona & vocatio dei. Vides certe illos significari qui pertinent ad numerum praedestinatum de quibus alio loco dicit:

A semus quia d. legentibus Deum omnia cooperantur in bonum, hi qui secundum propositum vocati sunt sancti: Et iterum: Multi enim sunt vocati pauci vero electi. Qui vero electi ipsi sunt secundum propositum vocati, in quibus de proclaudio praesentia falli non potest. Et paulo post luculentius: Non sunt in ista vocatione (secundum propositum & sine penitentia) qui in fide qua per dilectionem operatur etiam si aliquantulum ambulant non perseverant usque in finem: & utique potuerunt rapine malitia mutaret intellectum eorum, si ad illam praedestinationem & vocationem qua secundum propositum & sine penitentia est pertinerent. Unde consequenter tradit, plerisque parvulos baptizatos, qui si parvuli moretetur, pertinerent ad vitam aeternam, regnumque caelorum, permitti crescere & nonnullos Apostatas fieri: Unde, inquit, quia non pertinent ad illam praedestinationem, & secundum propositum ac sine penitentia vocationem.

Ex his igitur satis perspicue demonstratur, propositum istud, ex quo dicitur est vocatio secundum propositum, ad omnes sese effectus praedestinationis & electionis, etiam parvulorum extendere, utpote qui ex ipso tanquam ex causa fluant, ergo necesse est esse propositum absolutum beatificandi homines in regno suo, seu liberandi a perditione, hoc est, ostendendae salutis & gloriae, tanquam finis videlicet ad quem solus omnes effectus isti allegati, & ipsa mors in gratia referri, & velut ex causa fluere possunt; nimirum quia est ipsum propositum electionis & praedestinationis ad gloriam.

Nec vero hic responderi potest, prout aliquos respondisse video: esse quidem electionem seu propositum absolutum quod Deus concepit, sed praevisa eorum cooperatione & perseverantia. Sed non recte hoc dicitur: Augustinus enim, ut vidimus, dilucide tradit, propositum istud esse causam vocationis, qua fiat ut credat, ut diligat, ut perseveret. Nam ideo dicit ex hoc proposito, per propositum istud fieri: Ex isto vero proposito & per istud propositum electionis ad gloriam, quod tali praevisa hominum cooperatione & perseverantia constituitur, non potest fieri ut homo actu credat, diligat, perseveret, sive in re ipsa temporaliter, sive in Dei praesentia: sed e contrario, ex eo quod homo vocari ut credat, diligat, perseveret, imo credere, diligere, perseverare praevideatur, confurgit in Deo propositum absolutum quo ad gloriam eligatur. Sic enim ipsimet ex professo docent.

Itaque quod Augustinus proposito Dei respectu effectuum eius, hoc ipsi effectibus respectu propositi tribuunt. Augustinus vult ex proposito nasci fidem & perseverantiam in iustitia; ipsi ex fide & perseverantia in iustitia nasci propositum; ut nihil mirum sit, sed congruentissimum, eos qui tota sententia ab Augustino discrepant, phrasibus quoque discrepare. Nec etiam juvat, quod dicunt propositum istud electionis ad gloriam, ante

Ibid.

Ibid.

Ibid.

Essius lib. de praes. c. 10. p. 3. s. 4.

2. sicut lib.
de praed. et
reprob.
lib. 6. p. 80.

positam conditionem, hoc est, determinationem nostrae voluntatis ad credendum & perseverandum, non esse absolutum sed conditionale; posita vero illa conditione transire in absolutum, & influere simul temporaliter in actualem vocationem fidem ac perseverantiam. Istud enim postremum quod assumitur, falsum est. Nam quomvis, juxta eorum opinionem verum sit, propositum electionis ad gloriam, ante praescientiam cooperationis nostrae ad credendum & perseverandum, esse tantum conditionatum, & illis praevisionibus transire in absolutum: falsum est tamen; istud propositum in vocationem & fidem & perseverantiam influere, vel quodlibet istorum ex isto proposito aut per istud propositum fieri, sicut Augustinus docet. Nam quando Deus istud propositum absolutum concepit, jam supponitur praevideri & vocationem & fidem, & perseverantiam, & omnes causas reipsa influentes, quemadmodum & ipsi diserti verbis tradunt. Est enim propositum electionis ad gloriam, secundum ipsos, propositum remunerandi labores, quos Deus jam eos fecisset, & consequenter ad illos vocatos esse absolute praevidet. Unde tam impertinenter ad vocationem temporalem & fidem & perseverantiam sese habet, atque propositum absolutum damnationis ad opera mala, hoc enim quamvis opera mala aeternitate praecedat, non tamen propterea malorum operum causa est, aut ea ex illo vel per istud propositum fiunt, sed ea jam ante formatum istud propositum facta esse, & omnes causas in ea jam influxisse praesciuntur: ex qua tandem

A. praescientia, ne peccata sine supplicio remaneant, istud propositum fuit. Cum igitur Augustinus directe contrarium tradat, dum vocationem & fidem & perseverantiam per istud propositum electionis, & ex isto proposito proficisci docet, necesse est istud propositum electionis ad gloriam non praesupponere, quod vocationem, fidem, & perseverantiam sint absolute praevisionibus a Deo, sed potius quod ex illo proposito nascantur, ut absolute praevideri possint: ut non praescientia vocationis & perseverantiae praecedat propositum electionis, sed propositum electionis praecedat eorum praescientiam; juxta id quod praecclare sanctus Prosper dixit: *Ut sic & dividi praescientia a proposito temporalis distinctione non possit, praescientia tamen quodam ordine sit submissa proposito: Et sicut nihil est quae unquam negotiorum, quod non scientia divina praevenerit, ita nihil bonum sit quod in nostram participationem non Deo auctore, defluerit.* Ex quibus etiam vera ratio patet; cur vocationem secundum propositum semper efficax sit, seu ut Augustinus loquitur, *cur agat & peragat effectum suum, fidem, conversionem, penitentiam, dilectionem &c.* Nimirum quia ex tali proposito proficiscitur, quod nulla hominis infirmitate deficere, nulla mundi adversitate superari potest; sed potestate tam invicta perficit id quod Deo vocanti propositum atque praedestinatum est, ut faciat vocatos suos cuncta iniqua, cuncta invidiosa, cuncta cruciantia superare. Est enim radix omnis efficaciae, quae in gratia divinae operationibus lucet.

CAPVT XXII.

Declaratur, hoc propositum antecedere omnem praescientiam absolutam meritorum, ex praedestinationibus multorum effectuum liberorum, ante praescientiam absolutam consensus voluntatis.

Hoc ergo propositum electionis ad gloriam absolutum, ex Augustini mente, omnium praescientiam meritorum antecedere, ex alijs duobus indicis, quantum arbitror, perspicuis colligi potest. Primum est, quia auctores qui contrarium sentiunt, ex iisdem principis putant, non solum Deum non efficaciter hominibus velle gloriam, nisi supposita praevisione meritorum sive cooperationis nostrae, sed nec ullos effectus, qui liberi nostri arbitrii concursus supponunt, absolute praedestinare, hoc est, efficaciter intendere ac velle, nisi postquam cooperationem atque consensum nostrum ante praeviderit, atque hoc ipsum sanctum Augustinum consequenter sentire putant: nisi quippe difficultatibus premitur, utrumlibet quisquis teneat. Sed certum est, contrarium assertionis posterioris Augustinum docuisse; ergo verisimile est & prioris. Multis modis veritas illa manifestari potest, tam in effectibus, ad quos per consensus indifferentis voluntatis, quam per consensus bonae pertingendum est.

A. Nam quantum ad effectus, qui liberam indifferentis voluntatis consensionem praerequirunt, Deum illos non raro efficaciter intendere, antequam absolute illam voluntatis inclinationem futuram videat, inde patet; quia Deus aliquando efficaciter punire decernit homines malos illa poena, quae sine libera eorum voluntate adimpleri nequit; praecedit igitur decretum Dei ante liberam eorum voluntatem praevisionem, utpote per quod fiat ut ista in homine oriatur, & absolute oritura provideatur: *Scriptura divina, inquit Augustinus, si diligenter inspicatur ostendit non solum bonae hominum voluntates, sed etiam illas quae conservant saeculi creaturam, ita esse in Dei potestate, ut eas qua voluerit, quando voluerit, faciat inclinari, vel ad beneficia quibusdam praestanda vel ad poenas quibusdam ingerendas.* Et exemplis hoc ostendens: *Quid est, non poterant subsistere, quod scriptura dixerat. Quare non subsistebant per liberum arbitrium, sed per temporis invidiam voluntate fugiebant, nisi quia Deus dominatur voluntatibus*

Div. de gra
112 & lib.
arb. c. 20.